

ръжка, той извади тежъкъ боздоханъ, скъпа турска сабля, отъ най-хубаво желъзо, преби ѝ нѣ двѣ, като тръстика, хвърли и двѣтъ половини на двѣ страни и рече: „Прощавайте! Коги се съберѣтъ наедно тия двѣ половини и стане пакъ една сабля, тогава штемъ и ние пакъ да се видимъ на тоя свѣтъ! Помнете ми думата на прощаване (Тука гласътъ му порасте, подигна се и прие незнайна сила—и смутихъ се сичкитѣ отъ неговитѣ пророчески думи): предъ смъртниятъ си часъ ште припомните мене! Чини ви се, че сте купиле спокойствие и миръ, чини ви се, че ште да господарувате? Ште да господарувате наопаки: штътъ да ти смѣкнатъ, гетмане, кожата отъ главата, ште ѝ набиятъ съ слама, и много време ште да се показва по панাপретъ! И вне, панове, не штете уварди главитѣ си! ште загинете по мокритѣ земпици, заключени въ камени стѣни, ако ви не сварѣтъ живи, като овце въ котли!“

„А вне, момчета!“ обръна се къмъ своитѣ: „кой отъ васъ иска да умира съ своя смрътъ? нѣ по собитѣ и по бабешкитѣ кѣтове, или пиени подъ плетѣтъ на механата, като пѣкой стрѣвъ, а отъ честна казашка смрътъ, сички на една постеля, като момъкъ съ млада невѣста! Или може да искате да се върнете по дома си, да си продадете вѣрата, да посите нѣгрѣбѣ полскитѣ ксензове?“

„Слѣдъ тебе отиваме, пане полковнику! слѣдъ тебе!“ извика сичкиятъ тарасовъ полкъ, и къмъ тѣхъ миѣхъхъ и други много.

„А кога сте слѣдъ мене, слѣдъ мене бѣдете!“ каже Тарасъ нахлупи си дълбоко шапката на главата, глѣвно погледна на останалитѣ, възсѣдна коня си и извика на своитѣ: „Никой не може ни укори съ ядовита дума! Хайде сега, момчета, нѣ гостіе на католицитѣ!“ И слѣдъ това шибнѣ конятъ, и слѣдъ него се упѣти цѣлъ таборъ отъ сто кола, и много имаше съ тѣхъ казаки конни и пѣши, а той се обръна и гледаше срѣдитѣ на останалитѣ, —и погледѣтъ му бѣ глѣвѣнъ. Никой се не наѣ да ги запре. Предъ сичката войска тѣ тръгнѣхъ, и Тарасъ много време опште се обръшташе назадъ и съ имъ се мръждѣше.

Посрѣнале стоѣхъхъ и гетманѣтъ и полковницитѣ; замислихъ се сичкитѣ и много време млѣчѣхъхъ, като че ги давѣше тежко предвѣстие. Право изрече Тарасъ: така се сичко и случи, както той каза. Нѣколко време послѣ главата гетманска побихъхъ на колъ заедно съ мнозина отъ прѣвитѣ сановници.